

Domstolen tiltræder Kommissionens afgørelse om godkendelse af britisk støtte til kernekraftværket Hinkley Point C

Ved afgørelse af 8. oktober 2014¹ **godkendte Europa-Kommissionen den støtte, som Det Forenede Kongerige påtænker at tildele kernekraftværket Hinkley Point** i Somersset ved Det Forenede Kongeriges kyst (herefter »Hinkley Point C«) **med henblik på at fremme etableringen af ny nuklear produktionskapacitet.** Dette anlæg forventes at blive taget i brug i 2023 med en driftsvarighed på 60 år. Støtten, der består af tre dele, blev fastsat til fordel for den fremtidige forvalter af enhed C, selskabet NNB Generation Company Limited (herefter »NNB Generation«, der var datterselskab til EDF Energy plc.

Den første foranstaltning er en »differencekontrakt«², som har til formål at sikre stabile priser i forbindelse med salg af elektricitet i Hinkley Point C's driftsfase. Den anden foranstaltning er en aftale mellem NNB Generations investorer og Det Forenede Kongeriges ministerium for energi og klimaændringer, som sikrer en kompensation i tilfælde af tidlig nedlukning af kernekraftværket af politiske årsager. Den tredje foranstaltning er en lånegaranti, som stilles af Det Forenede Kongerige, for de obligationer, der udstedes af NNB Generation, og som garanterer rettidig betaling af hovedstol og renter på kvalificeret gæld.

I afgørelsen kvalificerede Kommissionen disse tre foranstaltninger som statsstøtte, der var forenelig med det indre marked i medfør af artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF. Ifølge denne bestemmelse kan støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrøner eller økonomiske regioner betragtes som forenelig med det indre marked, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse.

Østrig anlagde sag med påstand om annullation af denne afgørelse for Den Europæiske Unions Ret, som imidlertid frifandt Kommissionen ved dom af 12. juli 2018³.

Som led en appel iværksat af Østrig⁴ skulle Domstolen i det væsentlige besvare det i retspraksis ubesvarede spørgsmål om, hvorvidt opførelsen af et kernekraftværk kan være genstand for Kommissionens godkendelse af statsstøtte i henhold til artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF. Ved forkastelsen af appellen besvarede Domstolen dette spørgsmål bekræftende.

Indledningsvis bemærkede Domstolen, at for at statsstøtte kan erklæres forenelig med det indre marked i overensstemmelse med artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF, skal den opfylde to betingelser, nemlig for det første at støtten skal fremme udviklingen af visse erhvervsgrøner eller økonomiske regioner, og for det andet ikke må ændre samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den

¹ Kommissionens afgørelse (EU) 2015/658 af 8.10.2014 om støtteforanstaltning SA.34947 (2013/C) (ex 2013/N), som Det Forenede Kongerige påtænker at tildele Hinkley Point C Nuclear Power Station (EUT 2015, L 109, s. 44).

² Kontraktens parter er NNB Generation og selskabet Low Carbon Contracts Ltd, som er en enhed, der vil blive finansieret med en vedtægtsmæssig forpligtelse, som binder alle godkendte elleverandører solidarisk.

³ Dom af 12.7.2018, Østrig mod Kommissionen, [T-356/15](#), jf. ligeledes [pressemeldelse nr. 104/18](#).

⁴ Ligesom for Retten er Luxembourg indtrådt i sagen til støtte for Østrig i sagen for Domstolen, mens Den Tjekkiske Republik, Frankrig, Ungarn, Polen, Slovakiet og Det Forenede Kongerige er indtrådt i sagen til støtte for Kommissionen.

fælles interesse. Denne bestemmelse **kræver derimod ikke, at den påtænkte støtte forfølger et mål af fælles interesse**. Følgelig forkastede Domstolen Østrigs forskellige argumenter om, at opførelsen af et nyt kernekraftværk ikke var et mål af fælles interesse, som ugrundede.

Domstolen bekræftede endvidere, at når Euratomtraktaten ikke indeholder mere specifikke regler, skal EUF-traktatens statsstøtteregler finde anvendelse i kerneenergiesektoren. I modsætning til, hvad Retten havde fastslået, er Euratomtraktaten heller ikke til hinder for, at de EU-retlige miljøbeskyttelsesregler anvendes på denne sektor, hvorfor **statsstøtte til en økonomisk virksomhed i kerneenergiesektoren, hvis undersøgelse viser, at den er i strid med miljøbeskyttelsesreglerne, ikke kan erklæres forenelig med det indre marked**. Rettens retlige fejl er imidlertid uden betydning for grundlaget for den appellerede dom, for så vidt som **det miljøbeskyttelsesprincip, forsigtighedsprincip, princip om, at forurenere betaler, og bæredygtighedsprincip, som Østrig havde påberåbt sig til støtte for annulationssøgsmålet, ikke i alle tilfælde kan anses for at være til hinder for, at der ydes statsstøtte til opførelse eller drift af et kernekraftværk**. Domstolen fastslog i det væsentlige, at en sådan tilgang ikke var forenelig med artikel 194, stk. 2, andet afsnit, TEUF, hvoraf følger, at **en medlemsstat har ret til at fastsætte betingelserne for udnyttelsen af dens energiresourcer, dens valg mellem forskellige energikilder og den generelle sammensætning af dens energiforsyning, uden at det udelukkes, at dette valg kan vedrøre kerneenergi**.

Herefter forkastede Domstolen Østrigs argument om, at Retten havde foretaget en urigtig definition af den relevante erhvervsgren som omhandlet i artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF. I denne henseende fastslog Domstolen, at den kerneenergiproduktion, som de omhandlede foranstaltninger tilsigter at udvikle, faktisk er en erhvervsgren som omhandlet i denne bestemmelse. Domstolen bemærkede endvidere, at identifikationen af det produktmarked, som den af støtten omhandlede virksomhed indgår i, er relevant for at undersøge, at støtten ikke fordrejer samhandelsvilkårene på en måde, der er i strid med den fælles interesse, som er den anden betingelse, som bestemmelsen underlægger støttens forenelighed. I den foreliggende sag havde Kommissionen identificeret det liberaliserede marked for elproduktion og -forsyning som det marked, der var berørt af de påtænkte foranstaltninger.

Retten begik i øvrigt heller ikke nogen retlig fejl ved at fastslå, at selv om et markedssvigt på det af støtten berørte marked kan være en relevant faktor med henblik på at erklære støtten forenelig med det indre marked, vil et manglende markedssvigt ikke nødvendigvis indebære, at støtten er uforenelig med det indre marked.

Hvad angår kontrollen af proportionaliteten af den påtænkte støtte til Hinkley Point C bemærkede Domstolen indledningsvis, at Retten havde undersøgt de omhandlede foranstaltningers forholdsmæssighed henset til behovet for elforsyning i **Det Forenede Kongerige**, idet den med føje havde bekræftet, at denne stat **frit kunne fastsætte sammensætningen af sit energimiks**. Ved **undersøgelsen af betingelsen om, at den påtænkte støtte ikke fordrejer samhandelsvilkårene på en måde, der er i strid med den fælles interesse**, var Kommissionen endvidere ikke forpligtet til at tage hensyn til den negative virkning, som de omhandlede foranstaltninger kan have på håndhævelsen af miljøbeskyttelsesprincippet, forsigtighedsprincippet, princippet om, at forurenere betaler, og bæredygtighedsprincippet, som Østrig havde påberåbt sig. Uden at det har betydning for efterprøvelsen af, at den støttede virksomhed ikke tilsidesætter de EU-retlige regler på miljøområdet, **kræver undersøgelsen af denne betingelse ikke, at Kommissionen tager hensyn til andre eventuelle negative virkninger end støttens virkninger for konkurrencen og samhandelen mellem medlemsstaterne**.

Endelig bekræftede Domstolen, at med henblik på at efterprøve de omhandlede foranstaltningers forenelighed med det indre marked var hverken Retten eller Kommissionen forpligtet til formelt at kvalificere dem som »investeringsstøtte«, som kan opfylde kravene for anvendelse af artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF, eller som »driftsstøtte«, som principielt ikke kan godkendes i medfør af denne bestemmelse.

Bemærkning: En dom eller kendelse afsagt af Retten kan appelleres til Domstolen. Appellen er begrænset til retlige spørgsmål og har principielt ikke opsættende virkning. Såfremt den kan antages til realitetsbehandling og er begrundet, ophæver Domstolen Rettens afgørelse. I tilfælde af, at sagen er moden til afgørelse, kan Domstolen selv træffe endelig afgørelse i tvisten. I modsat fald hjemviser Domstolen sagen til Retten, der er bundet af den afgørelse, som Domstolen træffer i appelsagen.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

[Dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

Billeder fra domsafsigelsen er tilgængelige via »[Europe by Satellite](#)« ☎ (+32) 2 2964106